

En modstandsmand fra Roskilde fortæller om ydmygelsen af en tyskerpige

Vi havde besluttet, at nu var der altså lige en bestemt pige, vi skulle gøre noget med. Hende havde vi åbenbart opsparet et samlet had mod. Det skulle være en lille privat hævnaktion. Jeg ved ikke hvorfor. Sådan var det. Hun skulle ellers ikke interneres.

Vi hentede hende og kørte hende ud i en afsides liggende grusgrav. Tøjet kom af, og hun stod splitternøgen. Så klippede vi hende skaldet. Totalt. Hun havde ellers et flot hår.

Vi truede med både at skyde hende og partere hende, og hvad vi nu kunne finde på. Og ville da så også fortælle hende, at vi ville pine hende voldsomt. Vi har sikkert stået med brændende cigaretter og alt muligt, uden dog at gøre brug af det.

Vi diverterede hende med skydeunderholdning. Det var grov psykisk terror. Og da viste hun et fantastisk mod. Hun sagde, vi kunne da bare skyde hende. Hun var fuldkommen ligeglad. Hendes kæreste var lige stukket hjem til Tyskland, og hun ville sikkert aldrig få ham at se mere. Jeg tror bestemt ikke, hun var en af dem, der var hel- eller halvprostitueret. Hun havde fundet sig en tysk ven. Og for hende var det lige så naturligt, som hvis han havde været dansk.

Jeg tror, vi var nogle stykker, som blev klar over, at det vist var at gå over stregen.